

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/262/2018
Identifikačné číslo spisu: 7616214232
Dátum vydania rozhodnutia: 23.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7616214232.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Y. X. bývajúcej v O., zastúpenej JUDr. Jurajom Lukáčom, advokátom so sídlom v Poprade, Námestie sv. Egídia č. 11/6, proti žalovanému PRODUCTION ERES, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Prešovská č. 40, IČO: 47249846, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp.zn. 9 C 260/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 26. júna 2018 sp.zn. 5 Co 434/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom z 27. júna 2017 č.k. 9 C 260/2016-84 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že je v podiele 15/72 spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území W. zapísaných na liste vlastníctva č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX, v podiele 1 spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území W. zapísaných na liste vlastníctva č. XX, XX, XXX a v podiele 1/12 spoluvlastníčkou nehnuteľností v katastrálnom území W. zapísaných na liste vlastníctva č. XX, všetkých bližšie špecifikovaných v žalobe (ďalej len „sporné nehnuteľnosti“). Súčasne vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní nepreukázala, že žalovaný, resp. jeho právny predchodca (PUBLIC ERES, s.r.o. Košice) nenadobudol sporné nehnuteľnosti platne, a to z dôvodu porušenia predkupného práva pri ich nadobudnutí, resp. že pri ich nadobudnutí neboli dobromyseľní a tiež že by ich žalovaný, resp. jeho právny predchodca nadobudli od. Ing. Q. D., ktorý podľa žalobkyne nebol ich vlastníkom.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 26. júna 2018 sp.zn. 5 Co 434/2017 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§ 387 ods. 1, 2 CSP) a stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie, ako i jeho právnym posúdením veci. Dodal, že žalovaný nadobudol spoluvlastnícke podiely sporných nehnuteľností v dobrej viere ako súčasť prevádzaného poľnohospodárskeho podniku na základe zmluvy

o predaji podniku, keď ešte právny predchodca žalovaného nadobudol tieto spoluvlastnícke podiely taktiež v dobrej viere (§ 476 a nasl. Obchodného zákonníka), a dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu žalobkyňa v konaní nepreukázala.

3. Žalobkyňa podala proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu dovolanie s tým, že dovolanie je prípustné podľa ustanovenia § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP vyvodzovala z toho, že rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na nedostatočných a nesprávnych skutkových zisteniach, nakoľko nebolo vykonané ňou navrhované dokazovanie a súdom vykonané dôkazy boli nesprávne vyhodnotené, a tiež na nesprávnom právnom posúdení. Rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, keďže odvolací súd sa nevyriadil so všetkými jej odvolacími námietkami. Navrhla, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobkyne žiadal dovolanie odmietnuť z dôvodu, že žalobkyňa v dovolaní neopodstatnene namieta existenciu vady konania podľa § 420 písm. f/ CSP.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník konania zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje žalobkyňa z § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa tohto ustanovenia nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti; rozhodujúce je výlučne zistenie odvolacieho súdu, že k tvrdenej procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť dovolacej argumentácie žalobkyne o vade zmätočnosti.

7. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, resp. rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

8. Nesprávnym procesným postupom sa rozumie faktická činnosť alebo nečinnosť súdu (procedúra prejednávania veci, resp. to, ako súd viedol konanie), ktorá predchádza vydaniu konečného rozhodnutia a účastníkovi konania (strane sporu) znemožňuje realizáciu jeho procesných oprávnení a marí mu možnosť jeho aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 162/2017, 3 Cdo 22/2018, 4 Cdo 87/2017, 5 Cdo 112/2018, 7 Cdo 202/2017, 8 Cdo 85/2018). Keďže postupom súdu nie je samo rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť návrhu alebo žaloby (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 220/2017, 3 Cdo 110/2017, 4 Cdo 128/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 35/2018, 8 Cdo 56/2017), nie je ním ani časť rozhodnutia - odôvodnenie (obsah, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 Cdo 18/2018, 2 Cdo 39/2018, 3 Cdo 173/2017, 7 Cdo 150/2017, 8 Cdo 49/2017). Tieto právne náhľady najvyššieho súdu považuje za ústavne udržateľné aj ústavný súd (I. ÚS 21/2018, III. ÚS 614/2017, IV. ÚS 88/2018).

9. Obsah dovolania (§ 124 ods. 1 CSP) naznačuje, že dovolateľka namieta nedostatky v odôvodnení napadnutého rozsudku vedúce podľa nej až k nepreskúmateľnosti. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho

súdu (R 111/1998) ale zastávala názor, že vada spočívajúca v nepreskúmateľnosti rozhodnutia nezakladá prípustnosť dovolania. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá len tzv. „inú vadu konania“ (nie zmätočnosť) zotrvalo aj stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Toto stanovisko je naďalej aktuálne (1 Cdo 228/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 92/2018, 4 Cdo 59/2017, 5 Cdo 45/2018, 7 Cdo 141/2017, 8 Cdo 49/2017).

10. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, o ktoré ide napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie.

10.1. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

10.2. V posudzovanom prípade odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Z odôvodnení rozhodnutí týchto súdov, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinstančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil.

10.3. Najvyšší súd vzhľadom na to dospel k záveru, že skutkové alebo právne závery odvolacieho súdu nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 220 ods. 2 CSP). Obsah spisu neopodstatňuje tvrdenie dovolateľky, že odvolací súd svoje rozhodnutie neodôvodnil spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

11. So zreteľom na dovolaciu argumentáciu žalobkyne, obsahom (§ 124 ods. 1 CSP) ktorej je, že súdy rozhodli bez náležitého zistenia skutočného stavu, nevykonali ňou navrhované dôkazy, vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotili, najvyšší súd uvádza, že nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

12. Pokiaľ dovolateľka vyvodzuje prípustnosť ňou podaného dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP aj z právnych záverov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie (napríklad v otázke dobromyseľnosti), dovolací súd uvádza, že už dávnejšie dospel k záveru, podľa ktorého realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (R 54/2012). Najvyšší súd zotrváva na tomto závere aj naďalej (R 24/2017 a 1 Cdo 202/2017, 2 Cdo 101/2017, 3 Cdo 94/2017, 4 Cdo 47/2017, 5 Cdo 145/2016, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 76/2018).

13. V súvislosti s vyššie uvedeným dovolací súd pripomína naďalej aktuálne konštatovanie ústavného súdu, podľa ktorého prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti znemožňujúcu realizáciu procesných oprávnení účastníka konania (IV. ÚS 196/2014 a tiež IV. ÚS 279).

14. Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že v danom prípade prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP nevyplýva, preto najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP odmietol.

15. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.